

Първи отлитатъ отъ насъ онѣзи насѣкомоядни птици, които се хранятъ само съ особенъ видъ любима за тѣхъ храна, напр. пчелояднитѣ, които се хранятъ съ пчели и оси, и куковицитѣ, които се хранятъ съ гжсеници. Следъ тѣхъ заминаватъ славеитѣ, лястовичкитѣ, коприварчетата, стърчиопашкитѣ и др. чисто насѣкомоядни птици. По-късно отлитатъ скорцитѣ, дроздоветѣ, жеравитѣ и др.

Едни отъ птицитѣ летятъ дене, други—вечеръ и ноще. Едни се движатъ по посока на рѣкитѣ, други летятъ надъ гористи мѣста.

Повечето птици прелитатъ на орляци; само нѣкои, напр. кукувицата, козодоя, бекасътъ предпочитатъ да пжтешествуватъ единично.

Въ всѣки орлякъ има по нѣколко стари опитни птици, които сж прелитали вече по-рано. Тѣ сж водачи на орляка. По тѣхна команда орлякътъ спира за почивка, ношуване и за търсене на храна, а презъ това време тѣ стоятъ на страна и пазятъ. По тѣхна команда става тръгването. И когато единъ водачъ, който лети пръвъ предъ орляка, се умори, замѣства го другъ.

За да се запазятъ отъ врагове, птицитѣ, които летятъ дене, се издигатъ много високо надъ земята, често на 3—4 километра. Отъ такава височина птицитѣ по-лесно се оправятъ за посоката, по която пжтуватъ; тѣхното зрение е по-силно отъ нашето.

Птицитѣ при прелитането често се движатъ съ голѣма бързина — срѣдно по 100 клм. въ часъ, но понѣкога и много по-бърже, така че въ единъ день или една нощъ тѣ могатъ да изминатъ до 1000 клм.

Презъ време на тѣзи дълги пжтешествия много пасности заплашватъ горкитѣ пжтници. Много хи-